เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่ลาว

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑

เทศบาลตำบลแม่ลาว

อำเภอแม่ลาว จังหวัดเชียงราย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการเสนอร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่ลาว
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักการ

กำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลแม่ลาว เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดไว้เพื่อ ประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันอันตราย และเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการกำหนด ให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่หรือทั้งหมดของพื้นในเขตอำนาจ นั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

เนื่องจากปัจจุบันเทศบาลตำบลแม่ลาว ยังมิได้ตราเทศบัญญัติดังกล่าวออกมาบังคับใช้ ประกอบกับ ภายในเขตท้องที่เทศบาลตำบลแม่ลาว ได้มีปัญหาเรื่องการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ ที่ไม่เหมาะสมเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ภายในพื้นที่ เทศบาลตำบลแม่ลาว จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ ๒๕๓๕ และมาตรา ๕๐ (๓) (๔) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่ลาว เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ ๒๕๖๑ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลแม่ลาว

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่ลาว
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่ลาว ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ในเขตเทศบาลตำบลแม่ลาว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๓) (๔) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบาลตำบลแม่ลาว โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลแม่ลาว และผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่ลาว เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลแม่ลาว เมื่อได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลแม่ลาว แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และ คำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลแม่ลาว ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลแม่ลาว

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“ผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลแม่ลาว

“ การเลี้ยงสัตว์ ” หมายความว่า การมีสัตว์หรือมีสัตว์เลี้ยงไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิณ

“ การปล่อยสัตว์ ” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“ เจ้าของสัตว์ ” หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ สถานที่เลี้ยงสัตว์ ” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์อื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์ไม่ว่าจะมีขอบรั้วหรือไม่

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลแม่ลาว เป็นเขตควบคุมการเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่เขตเทศบาลตำบลแม่ลาวเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทเหล่านี้โดยเด็ดขาด

๑.๑) ปลาปิรันยา

๑.๒) คางคกไฟ

๑.๓) งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

๑.๔) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น

(๒) ให้พื้นที่เขตเทศบาลตำบลแม่ลาว เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้

๒.๑) ช้าง

๒.๒) ม้า

๒.๓) โค

๒.๔) กระบือ

๒.๕) สุกร

๒.๖) แพะ

๒.๗) แกะ

๒.๘) นก

๒.๙) เป็ด

๒.๑๐) ไก่

๒.๑๑) ห่าน

๒.๑๒) สุนัข

๒.๑๓) แมว

๒.๑๔) งู

๒.๑๕) จระเข้

๒.๑๖) ผึ้ง

๒.๑๗) กระต่าย

๒.๑๘) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

๒.๑๙) สัตว์ที่ได้รับความคุ้มครองหรือควบคุมตามกฎหมายอื่น

(๓) ให้พื้นที่เขตเทศบาลตำบลแม่ลาว เป็นเขตพื้นที่ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ซึ่งต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังนี้

๓.๑) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ ๕ ในบริเวณสถานที่ราชการ และในที่สาธารณะอื่นใด ในเขตเทศบาลตำบลแม่ลาว นอกจากจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน แต่ไม่รวมถึงการปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

๓.๒) กรณีนอกเหนือจากที่กำหนดตาม ๓.๑) ให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติภายใต้มาตรการดังนี้

๓.๒.๑) สถานที่ตั้ง

๓.๒.๑.๑) ต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตนและต้องตั้งอยู่ในสถานที่ของตนและต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเกิดอันตราย เหตุรำคาญหรือความเสียหายต่อผู้อื่น

๓.๒.๑.๒) ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างจากที่ดินสาธารณะ ทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ ตามความเหมาะสมต่อสภาพการเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้น ๆ โดยไม่เกิดอันตราย เหตุรำคาญหรือความเสียหายต่อผู้อื่น

๓.๒.๑.๒) ในการนำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีการผูกเชือกหรืออุปกรณ์ควบคุมสัตว์ด้วย

๓.๒.๒) สถานที่เลี้ยงสัตว์

๓.๒.๒.๑) อาคารและส่วนประกอบหรือสิ่งก่อสร้างอื่นใดสำหรับการเลี้ยงสัตว์ ต้องมีความมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้น ๆ โดยไม่ก่อให้เกิดอันตราย เหตุรำคาญหรือความเสียหายต่อผู้อื่น

๓.๒.๒.๒) พื้น ต้องเป็นพื้นแน่น ไม่เฉอะแฉะ เว้นแต่การเลี้ยงสุกรพื้นจะต้องเป็นพื้นคอนกรีตและมีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๓.๒.๒.๓) หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในได้

๓.๒.๒.๔) คอก ต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้อยู่อย่างแออัด

๓.๒.๒.๕) การระบายอากาศ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศ อากาศสามารถถ่ายเทได้อย่างพอเพียงและเหมาะสม

๓.๒.๓) การสุขาภิบาลทั่วไป

๓.๒.๓.๑) ต้องจัดให้มีการระบายน้ำอย่างเพียงพอเหมาะสมและมีการบำบัดน้ำทิ้งก่อนระบายลงสู่ทางระบบน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะ หรือในที่เอกชน

๓.๒.๓.๒) ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำหรือจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะไม่ส่งกลิ่นเหม็นสร้างความรำคาญแก่บุคคลทั่วไปและผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

๓.๒.๓.๓) ต้องมีการรักษาความสะอาดและมีการกำจัดซากสัตว์ให้เหมาะสม และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

๓.๒.๓.๔) ต้องนำสัตว์ไปทำการสร้างภูมิคุ้มกันโรคตามที่ราชการประกาศการเกิดโรคระบาดในสัตว์ และกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าสัตว์นั้นมีโรคร้ายอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้ทำการแยก หรือกักขังสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

๓.๒.๓.๕) ต้องดูแลระมัดระวังและป้องกันการเกิดเหตุอันตราย เหตุรำคาญหรือความเสียหายต่อผู้อื่น

หมวด ๒
การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๖ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๕ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้น โดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำแหล่งสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสีย ให้เหมาะสม ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๗ หลังจากที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๖ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐-๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๐-๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนด พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๘ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตราย แก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

หมวด ๓
การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลแม่ลาว

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๐ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลตำบลแม่ลาว หรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน หรือกรณีสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใด ทำให้สัตว์บาดเจ็บ หากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์ต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ทางเทศบาลตำบลแม่ลาวจะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆที่เกิดขึ้น

กรณีตามวรรคสอง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าว บุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยเทศบาลตำบลแม่ลาว จะพิจารณา ไล่เบี้ยความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๒ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่สำนักงานเทศบาลตำบลแม่ลาว หรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลแม่ลาว

ข้อ ๑๓ กรณีที่กักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนด ๓๐ วันก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนตัวสัตว์

กรณีสัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่น ๆ หรือเมื่อสัตวแพทย์ได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายได้

ในกรณีมิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนด ตามข้อ ๑๑ เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ ให้แก่เทศบาลตำบลแม่ลาวตามจำนวนที่จ่ายจริง

ข้อ ๑๔ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๕ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยง

สัตว์ ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น

หมวด ๔
อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลแม่ลาว ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทลงโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณะสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๘ ให้นายกเทศมนตรีตำบลแม่ลาวรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายอรรถพงษ์ โรจนพิบูลธรรม)
นายกเทศมนตรีตำบลแม่ลาว

เห็นชอบ

(นายภาสกร บุญญลักษม์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

อัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์
ท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่ลาว
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ที่	ประเภท		ค่าธรรมเนียม (บาท)
	ค่าธรรมเนียมการปรับ		
๑	ช้าง	ค่าปรับเชือกละไม่เกิน	๑,๐๐๐.-
๒	ม้า โค กระบือ สุกร	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๕๐๐.-
๓	แพะ แกะ ล่อ ลา สุนัข	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๒๐๐.-
๔	สัตว์อื่น ๆ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๑๐๐.-
	ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู		
	ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์แต่ละชนิด หรือแต่ละประเภท		ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

แบบคำขอรับใบอนุญาต

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า .....อายุ..... ปี สัญชาติ .....

อยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน .....

แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ ..... เทศบาล/สุขาภิบาล/อบต .....

..... จังหวัด ..... หมายเลขโทรศัพท์ .....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

( ) สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร ประเภท .....

โดยมีพื้นที่ประกอบการ ..... ตารางเมตร

( ) กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท .....

..... มีคนงาน ..... คน ใช้เครื่องจักรขนาด ..... แรงม้า

( ) กิจการตลาด ที่มีการจำหน่าย ..... (เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด)

( ) กิจการจำหน่ายสินค้าในที่/ทางสาธารณสุข จำหน่ายสินค้าประเภท .....

ณ บริเวณ ..... โดยวิธีการ .....

( ) กิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ ประเภท

☐ เก็บขนสิ่งปฏิกูลโดยมีแหล่งกำจัดที่ .....

☐ เก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่ .....

☐ เก็บขนมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่ .....

☐ เก็บขนและกำจัดมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่ .....

( ) กิจการอื่นๆ ตาม พรบ.การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ได้แก่..... .....

.....

ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น) ..... พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

๑) สำเนาบัตรประจำตัว ..... (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑ .....

๓.๒ .....

๔) .....

๕) .....

(ด้านหลังคำขอรับใบอนุญาต)

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบกิจการโดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

( ) เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไขดังนี้ .....
.....
.....

( ) เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ .....
.....

(ลงชื่อ) ..... เจ้าพนักงานสาธารณสุข
(.....)
ตำแหน่ง ..... วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

( ) อนุญาตให้ประกอบกิจการได้
( ) ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ) ..... เจ้าพนักงานท้องถิ่น
(.....)
ตำแหน่ง ..... วันที่...../...../.....

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เขียนที่ .....
วันที่ ..... เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า .....อายุ..... ปี สัญชาติ .....
อยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน .....
แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ ..... เทศบาล/สุขาภิบาล/อบต .....
..... จังหวัด ..... หมายเลขโทรศัพท์ .....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการประเภท .....
..... ตามใบอนุญาตเล่มที่ ..... เลขที่ ...../.....
ออกให้เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ.....ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น) .....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

๑) สำเนาบัตรประจำตัว ..... (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)
๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ
๓.๑ .....
๓.๒ .....
๔) .....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข	**คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น**
จากการตรวจสอบสถานประกอบการ ( ) เห็นสมควรอนุญาต ( ) เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ .... (ลงชื่อ) ..... เจ้าพนักงานสาธารณสุข (.....) ตำแหน่ง ..... วันที่...../...../.....	( ) อนุญาต ให้ประกอบกิจการได้ ( ) ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ (ลงชื่อ) ..... (.....) ตำแหน่ง ..... วันที่...../...../.....